

ذبیح الله صفا

استاد دانشگاه و دیرکل شورایعالی فرهنگ و هنر

نگاه‌ده است سنتهای ملی در برابر تحولات اجتماعی و اقتصادی

تحولاتی که از ده سال پیش، بر اثر انقلاب سفید نصیب ایران شده از دوز آشکار تر و از خورشید روشن تر است. هریک از ما تنها یک زگاه سطحی و بدون آنکه حاجت بتحقیق و تدقیق طولانی داشته باشیم تغییراتی را که در این ده سال در تمام شئون اجتماعی و اقتصادی ما رخ داده است به آسانی درک می‌کنیم، تغییرات و تحولاتی که همکنی در مسیر ترقی و تعالیٰ کشور صورت گرفته ورقه و آسایش عمومی را تسهیل کرده و بهمیزان درآمد سرانه افزوده است.

بزرگترین میدان این تحول و تغییر علیم را می‌توان در اقتصادستقی کشود و آثار و نتایج آن ملاحظه کرد که نتیجه طبیعی و قطعی آن از میان بردن رکود و یک آهنگی اجتماع و در آوردن آن از حالت ثابت و ساکن دیرین بیک حالت دگر گونی و تنوع بی‌کهر و مستمر است. ملتی که رشد صفتی خود را شروع کرده باشد دیگر نمی‌تواند در یکجا بایستد. هر روز او مصروف دگر گون ساختن ذندگانی در روزهای دیگر و هر گام او برای پیش گذاشتن گام سریع دیگر خواهد بود و بعبارت ساده‌تر هر اقدام‌ستقی

و اقتصادی جدید که با اتکاه بمطالعات متخصصین عالم انجام گرفته باشد خواه و نا خواه مورث اقدامات تازه تری خواهد بود و هر یک از آن اقدامات تازه آثار تازه ای در زندگی فرد و جامعه بهمراه خواهد داشت.

دهسال اول انقلاب سفید سالهای است که هر ساعت و هر روز آن حساب خاص و جای معینی در تاریخ حیات ملی ما دارد. اقداماتی که در این ده سال، پیاپی و بدون وقفه انجام گرفت، مأمور پیش بینی و بالاتر از حوصله حسابگران اجتماعی و اقتصادی جهان بوده است. فقط در ده سالی که گذشت میزان تولید ناخالص داخلی سرانه از معادل ۱۹۷۶ دلار در سال به حدود ۵۱۳ دلار در سال رسیده است. در همین ده سال ارزش افزایش در بخش‌های کشاورزی و ساختمان و صنایع و نفت بترتیب یک برابر و نیم- دو برابر و نیم- سه برابر - چهار برابر، و در بعضی آب و برق ده برابر شده است. در این مدت سرمایه گذاری ثابت در کشور پنج برابر نیم و افزایش در بافت‌های ارزی از محل صادرات غیر نفتی پنج برابر شد و میزان مخارج عادی دولت به پنج برابر و هزینه‌های عمرانی به پانزده برابر بالغ گردید. این ارقام کلی که فقط برای نمونه از آمارهای موجود برداشته شده نمایشگر سرعت شکفت انگیز رشد و توسعه در کشور ماست و وقتی از این مرحله بگذردیم و بهدفهای مهم و شکرف برنامه پنجم توجه کنیم سرعت رشد را به مراتب بیش ازین می‌باییم چنانکه فقط رشد متوسط صنعت ۱۵ درصد در سال و رشد بعضی معادن ۲۳/۵ درصد در سال پیش بینی شده است و برای مثال تنها ارزش تولیدات معدنی در سال ۱۳۵۶ به ۲۳ میلیارد ریال بالغ خواهد گردید. در دنبال چنین توسعه رشد سریعی که در صنعت و کشاورزی و کلیه امور مربوط بهسائل اقتصادی و اجتماعی و اداری و تعلیماتی، حاصل خواهد گشت مسلماً دگر گونی شدید و بی سابقه‌ای در اندیشه‌ها و افکار و علی‌الخصوص در نحوه گذندگی، پدید خواهد آمد و فرهنگ، چهره‌ای دیگر خواهد گرفت و جامعه و ملتی بوجود خواهد آمد که با آنچه پیش از اینها بود تفاوت خواهد داشت.

در چندین دوره‌هایی از تحولات عظیم اجتماعی است که موضوع نگاهداشت سنتها و میرانهای فرهنگی ملتها به پیش می‌آید زیرا پدید آمدن هر سنت و عادتی و ادامه یافتن یا فراموش کردن آنها و نگاهداشت میرانهای یا رهایکردن آنها نتیجه قطعی احوال و اوضاعی است که در دنبال انقلابات شدیده دارد. گونهای عظیم رخ می‌دهد و چه انقلابی نیرومندتر از انقلاب سفید ایرانست که بی‌آنکه قتلرهای خون جاری کند جریانهای بزرگ و ممتدا از تحولات در کشور ما و در جامعه ایرانی پدید آورد.

موضوعی که در اینجا خود بخود مطرح می‌شود این سؤال است که مقصود از سنتهای ملی چیست و چرا باید آنها را نگاه داریم، کدام‌های را نگاهداریم و کدام‌های را کنیم تا در مطابق زمان نباود و ناپدید گردند.

سنتهای هر ملت تمام رسوم و آداب و عادات و مفدوتی است که بر روی هم می‌باشد و اینکی اجتماعات بر آنها استوار است و محتوا با عدم صحت آنها سر نوشته ملتها را معلوم می‌کند، آنها را بجانب ترقی می‌کشانند و یا آنها را از پیشرفت باز می‌دارد. از مجموع این سنتهای است که «فرهنگ» یک ملت بوجود می‌آید و مجموع این سنتهای است که یک ملت را از ملل دیگر جهان ممتاز و متمایز می‌سازد و بدین شخصیت خاص و شناسانه میین می‌بخشد. آنچه را که ما از نوروزهای تا نوروز سال دیگر به پیروی از افکار و اندیشه‌ها و اعمال و اقوال و رفتار و کردار و گفتار نهایا کان خود و ملت خود انجام می‌دهیم سنت ملی ماست و همانهاست که مارا بنوان ایرانی از دیگر ملل مجاور ما متمایز می‌سازد. در شهرما، در موسیقی ما، در افکار و فلسفه خاص حیات ما، در تصوف ما، در روش اخلاقی و اجتماعی ما، در آداب روزانه ما، و سرانجام در آنچه از ما سرمی زند آثار سنتهای استوار شده دیرین ملت ما آشکار است و ما نمیتوانیم و نباید بتوانیم که خود را از آنها دور داریم و هرگاه بچنین امتناع از پیروی آنها دست یافتیم، آنوقت نه دیگر ایرانی هستیم و نه دیگر ادعای میراث خواری فردوسی و سعدی و دانی و پورسینا و ابوریحان می‌توانیم کرد، زیرا زبان دیگری داریم و اندیشه ما بنحوی دیگر گرددش می‌کند، خوی ما دیگر

است و کردار و فتاو و گفتارما دیگر.

پس معلومست که اگر خواستیم ایران متوفی فردا با همه جلاورونق صنعتی و علمی و فنی خود بمعنی واقعی ایران باقی بماند و سزاوار آن باشد که روان پاک فردوسیها و سعدیها و پورسیناها و بوریجانها در هوای نوشین و فضای دلنشیں آن بشادی و شادمانی جولان کند ، باید آنچه را که نیاکان ما داشتند و در نگاهداری آنها کوشای بودند ، نگاه داریم ، روح ما ایرانی ، جسم ما ایرانی و زندگی ما ایرانی و قابل امتیاز از دیگر ملت‌های عالم باشد. بیاد داشته باشید که این سرزمین مقدس در روز گاران گذشته از هزار گونه پستی و بلندی گذشته روزهای خوش و ناخوشی را پشت سر نهاده است. در این روزهای خوب و بد و نعمت و شدت هزار علت و سبب برای زدودن رنگ ایرانی از ایران واپسی وجود یافت ، ولی نیاکان ما از همه آن و نگها بسی رنگ و سپیدروی بیرون آمدند زیرا هیچ‌گاه رسالت خود را در برابر میهن خود و آنچه وسیله امتیاز میهن آنان بود فراموش نکردند. بینید چگونه در این پستیها و بلندیهای تاریخ زبان ما وادیات وسیع ما و رنگ خاص‌ملی ما در آن دیشدها و افکار و هنرها و آثار مختلف صنعت و معماری نگاهداشته شد. اینها را بینید و درباره آنها بیندیشید و فراموش نکنید که اگر مجاهدات آن آزاده مردان در برابر همه این تحولات نبود ما امروز شاید بذبانی دیگر سخن می‌گفتم و بگونه‌ای دیگر می‌اندیشیدیم و بجهای نوروز و مهر گلن خود جشن‌های دیگری با نامهای دیگر می‌داشتیم و بسیارت دیگر مردمی دیگر و ملتی دیگر بودیم.

هر تحول . خواه در صورت ثبت خود یا در هیأت منفی خود میتواند خانه بزانداز باشد یا می‌تواند بی تأثیر بگذرد . آنچه اهمیت دارد آنست که این دگر گونی برای کدام دسته از مردم جهان یعنی کدام ملت حاصل شده باشد و آن ملت در برابر آن چه راههایی برای حفظ میراثهای خویش و نگام داشت رنگ ملی خود یافته و چگونه در آن راههای قدم گذاشته باشد .

از قاره آسیا بدور نرویم ، در آنسوی این قاره خلیم ملتی دادرس زمین

آفتاب طالع بیایم که با چه همت و غیرتی در راه صنعت و فن و دانش جدید پیشرفت و چکونه در برابر قویترین تحولات اجتماعی و اقتصادی و صنعتی که محصول کوشش‌های مداوم او بود عمل کرد. از جانبی مفزواندیشه و انگشتان ابناه خود را در راه ایجاد مصنوعاتی بکار آنداخت که امروز حتی صنعتی ~ ترین بازارهای جهان را پوشانیده است و از جانبی با چه سماجت و اسرار آنچه از آداب و عادات سنتها را که از نیاکان خود دریافته بود نگاه داشت، با دستی جهان مغرب را هرچه بیشتر بسوی خود کشید و بادستی دیگردنک شرقی خود را هرچه بیشتر حفظ کرد.

مقصود من ستایش از هیچ ملت یا عکس آن نیست، مقصود دادن مثال و نمونه‌ای است در اینکه تحولات اجتماعی و اقتصادی و نیز استفاده از جویانات فکری و علمی و فنی جهان هیچگاه دلیل رها کردن سرمایه‌های فرهنگی و سنتهای موروث نیست و اگر کسانی بخواهند خلاف این تصوری داشته باشند حتماً بخطارقه و مسلمًا خطأ گفته و اندیشه‌ای بخطداشته‌اند.

برگردیم به میان ملت خود و در دامان میهن خود، در اینجا نیز همان تحول عظیم فنی و صنعتی و در نتیجه همان تحول پی‌گیر اجتماعی در حال انجام یافتن است. دیری نخواهد گذشت که ایران کتفه متعادل کشور آفتاب طالع در مغرب آسیا خواهد گشت، با این تفاوت که در این سرزمین سنن ملی و فرهنگ مشهور ایرانی از روزگاران قدیم و عمیق و جلاگی بیشتر و در قسمت بزرگی از دنیا قدم نفوذی ژرف ترداشت. بزرگترین و عیقتوften فرهنگها و تمدنهای مدیترانه در مقابل اندیشه‌مردم این سرزمین خاضع بود و در اقتیام از آن تردیدی نداشت ولی در زادگاه این فرهنگ کل انگیز و تمدن عمیق در فوائل از تاریخ حوادثی رخ داد، و قایعی عظیم در آن حادث گشت، کثیارها و ایلدارهای سهمگین در آن جریان یافت و چرخهای خرد کننده اتحاط گلوی اندیشه‌ها و افکار را در زیر خود فشد و از پیشرفت شکفت انگیز دانشها در این مرز پیش‌گیری کرد تا آنکه دوربار و پای غربی رسید و بر اثر آمادگی عوامل دنباله کار در علوم اثباتی و تجربی گرفته شد و وضعی از

ترقی افکار و پیشرفت دانشها و منابع و فنون ایجاد کرد که ممکن با آن آشنا شد.

اروپای استعمار جوی قرن هیجدهم و نوزدهم چنگال حرس اندوخته را بجانب فلات ایران نیز گشود ولی با نخستین ضربات آن ایران خواب آلد بر پای جست و بفکر چاره افتاد و آن قدر در این چاره جویی کوشید تا کار را به انقلاب مشروطیت در آغاز قرن بیست کشانید و بعد از آن با فاصله بی نسبه کوتاه ملت ایران با هم آوائی شاهنشاه خود آخرین چاره کار را در یک انقلاب بسیار عیق و عظیم درجه های متفاوت و جوانب گوناگون اجتماعی و آموزشی و فرهنگی و اقتصاد ارضی و اقتصاد صنعتی داشت و این همان انقلاب سفید شاه و مردم است که اینک ملت ایران پایان نخستین دهه آن را جشن می گیرد و ما در مدتی بدین کوتاهی آثار بارز آنرا بچشم می بینیم.

در گبرودار این حوادث تمدن صنعتی و فنی غرب با رنگ و بویهای دلخیز خود مشرق زمین و از آن جمله کشور ما را میدان جولان خودقدار داد و ای بسا اذهان ساده که در برای آن خاصیع گشت و چنین پنداشت که خواب آلدگی ایران در قرون اخیر منبعث از نقاشه فرهنگی ما بود و هیچیک از آنها بجهت جزو علل و بواسطه امر بر نخاست تا دریابد که آن گرفتاریها نتایج جبری و اضطراری حوادث تاریخی بودن محصول فرهنگ و تمدنی که از دوران هرودوت تا عهد آندرآس و مادر کوارت همه جهان یک دل و یک زبان حضرت و عمق و زیبایی و شکوه آن را ستوده اند.

انقلاب سفید شاه و مردم باحیای این فرهنگ عیق و عریق ملی توجهی را که در خود آن بود کرده و بقرب زدگانی که نام اندیشهده در پیروی از غریبان افکار و اندیشهها و سنتهای ملی و خدمات نیاکان خود را به جهان آدمیت فراموش کرده بودند هشدار داده است تأسیس وزارت فرهنگ و هنر و ایجاد شورای عالی فرهنگ و هنر و احداث بنیادهای فرهنگی مختلف و توجه خاص به بزرگداشت رجال فرهنگی ایران و احیای میراثهای

فرهنگی و اینیه و آثار ملی و تدوین سیاست فرهنگی ایران و سرمایه‌گذاری فرهنگی در ردیف سرمایه‌گذاری‌های دیگر مملکت و بسیاری از اقدامات که در جریان است همگی محصول همین توجه و همین نهضت خاص انقلابی است و اکنون بر عهده روش بینان این مرزو بوم است که در پیروی از نیات بانی این انقلاب بزرگ همکام و همراه با ترقیات روزافزون صنعتی و تحولات باشد. ما باید در همه شئون اجتماعی و اقتصادی و علمی و ادبیات دو شادو ش جهان پیش برویم و اگر در رشته‌هایی باز پس مانده‌ایم بعینان مافات هست که امادیم، از آن‌جهان تمام رشته‌های هنری بهمان میزان که جهان پیش رفته بدان متوجه است توجه کنیم. شورای عالی فرهنگ، سیاست فرهنگی ما که هر دو محصول انقلاب‌ماست بدین امر هم در کنار فرهنگ سنتی توجه کرده‌است. در سیاست فرهنگی ما باین نکته توجه شده است که تحولات شکرف اقتصادی و اجتماعی که نتیجه انقلاب است هدفها و ارزش‌های ارزشها و هدفهای توسعه نظام فرهنگی ما نیز بهدفها و آرمانهای تابدمای تمايل خواهد یافت.

بر اثر انقلاب نیروهای انسانی عظیم کشور ما که پیش از این قسمت بزرگی از آن راکد و محبوس و بی ثمر مانده بود، آزاد شده و بکارآفتداده و از جانبی دیگر در آمد سرانه بخوبی سیار محسوسی که پیش از این گفتگایم افزایش بسیار حاصل کرده است و این دو اصل بزرگ اجتماعی خود بخود مورث احتیاجات فرهنگی خاص جدید گردیده و در آینده بر میزان آنها به نحو قابل ملاحظه‌ی افزوده خواهد شد.

در چنین محاسبه‌ی از نتایج انقلاب سفید است که لزوم یک فعالیت بسیار را در زمینه تدوین بر نامه‌های فرهنگی و حتی سرمایه‌گذاری فرهنگی احسان می‌کنیم. در اینکوئه موقعی است که باید به نیازمندی هر فرد برای استفاده از ساعت استراحت یا استفاده از در آمد بیشتر خود برای ذوقیات او اندیشه‌ید، خاصه که ما از طرفی بنا بر توضیحی که پیش از این داده‌ام در مقابل نفوذ علاج ناپذیر تمدن غرب قرار داریم و از طرفی دیگر رواج تمدن صنعتی که در نتیجه‌ی حقیقی باقتصاد صنعتی است، حکمرانی ماشینها و ایزاره ادوات فنی و تکنیکی را بر منزه‌ها و حتی بر سرانگشتان هنرپرورد ایرانیان بصورت یک نتیجه جبری جلوه گر می‌سازد.

پس باید پذیرفت که جامعه ایرانی ، که نگاهبانی فرهنگ ملی از سنتهای دیرین آست بتدای پری در راه تعیین هدفهای فرهنگی آینده خود بر اساس سنتهای ملی احتیاج دارد . بسیارت دیگر باید در اندیشه ایجاد یک نظام فرهنگی جدید بود که بر مبانی فرهنگ ملی استوار باشد و در همان حال برای آینده‌گان ما که در یک جامعه منتفعی زندگی خواهد کرد سودمند و قابل استفاده و ادامه گردد نه آنکه کار را بسهول انگاری برگزار کنیم تا تمدن و فرهنگ غربی و زندگانی ماشینی مردم را بسوی یک فرهنگ آمیخته ایرانی و غربی و ماشینی هدایت کند و هنگامی که کار از کار گذشت دست بر دست تأسف و تحسس نهیم و در جهان ماقولات حیرت زده این سوی و آنسوی بدوم .

اما ذنده نگاهداشت سنن و آداب و عادات و افکاری که در شرایط خاصی از اعصار گذشته بوجود آمدند جزو از راه انتساب آنها بر شرایط زندگانی کنونی و آتی امکان پذیر نیست . در اینجاست که موضوع بررسی مواريث فرهنگی و دست چین کردن آنها و تحقیق در چگونگی انتساب هر یک از آنها بر شرایط امروزین و یا شرایط آینده حیات اجتماعی به پیش می‌آید و حاجت به طراحان و برنامه سازان و محققان اجتماعی و بالنتیجه احتیاج به طرحها و برنامه‌های جدید احسان می‌شود و این مسائل همکنی منجر به سرمایه گذاری فرهنگی می‌گردد ، یعنی یک سلسله مسائل کاملاً معنوی بصورت مسائل کاملاً محسوس و مملوس در می‌آیند .

مقصود غائی از اینهمه کوششها فقط آنست که ملت ایران مقام بلند فرهنگی خود را ، چنانکه در اعصار مهم تاریخ عالم داشته است ، حفظ کند و آن فرهنگ بلند پایه و سنن گرامی را که نیاکان بزرگوار و سر بلند او پدید آورده‌اند بخوبی بشناسند و بشناساند و همکام با حفظ آن مواريث پراج از فرهنگهای ملل بزرگ جهان بخوبی آگاهی باید و از آنها ، آنچه را که خوب و قابل انتساب بر معنویات ماست برگزیند و رنگ ایرانی و جلوه ایرانی بدانها بخهد تا بیاری می‌دان پاک و درسایه شاهنشاه بزرگ ما درسین بکمال روحانی و بمقام بلند معنوی که از اختصاصات فرهنگ و تمدن ایرانیست موفق و مؤید باشد .